

עוה א מיי פ'ט' מהלי
פ'ט' ל' מוקדשין
הלכה יט :

עו ב ב ד מיי פ'ט'
מהלי ק'ס הלכ' ג :

עו ה ו מיי פ'ט' מהלי
מהלי הלכה ה :

עו ז מיי פ'ט' מהלכות
קרבן פסח הלכה ג
ופקד יע מהלכות פסולי
מוקדשין הלכה ג :

רבינו חננאל

והנותר שורפין אותו
במצותיהן כו' איני
שורפין אותו
במצותיהן והנותר בסוף
פרק ואלי עוברין בפסח
על בשר הקדש שיצא
והנותר
שורפין לפני הבירה
ושניין לא קשיא הא
באכסנאי שאין לו חצר
משנתנו בבבל הבית
ואכסנאי זה אע"פ שלא
החזיק בדרך עשאוהו
כציקין שורפין אותו
לפני הבירה בשביל
ליהנות מעצי המערכה:
ת"ד באר ל' ש"ו
במצותיהן פ'ט' צ
המערכה אין שומעין
לחמשי' דלמא פיישי
מייתו וברליק תחת
תבשילו ואחי ביה לידו
תקלה מעצי עצמן לפני
הבירה אין שומעין להם
שלא לבייש מי שאין לו
אי נמי ששא יסאורו
ויקטו ויחשדו הוראים
כי עצי הקדש לקח ואם
הם קני וחריזתא כנון
קצוים וחריזתא שאין
ראוין למערכה כדחנן
בתמיר באלו היו רגילין
בפירות של תרומה
ושל אלו ושל עץ שמן
מועין אותו שלא לבייש
את מי שאין לו :
תנן התם בתמיר בסוף
פ"ה ראש השעור היה
מעיר את הסמאים
בשעור מותר רב יוסף
אמר כדי לבייש רבא
אמר מפני החשד שלא
ישורו כי לעבור
עבורה נכנסו והם
סמאים : מ"ג פ'ה
בשנא את שיצא ישרף
מיד כו' יוצא מאן
דכתיב הן לא יחבא את
דמה לא הקדש סביל
שא נכנס דמה לקדש
בת שרפת היא כדכתיב
(ויקרא ו) וכל חטאת
אשר יובא מרטה אל
אהל מועד לכפר בקדש
לא תחבל באש תשרף
פנימה כלומר פנימה
היתה ולא יצאת חוץ
למחיצת הקדש אכול
תחבולו אותו סביל שאלו
י' את סוב עשיית
ששורפת אותה ש"ם
בשר היוצא חוץ
למחיצתו בן שרפה הוא
בשלא נכנס גלי רחמנא
בשמים שהם קדשים
קלים והבשר אשר יגע
בכל פסח לא יאכל באש
ישרף והוא הדין לקדשי
קדשים אלא יוצא
אשכנז בחטאת שואי
קדשי קדשים כי היא
בשרפת קדשים קלים
מאן לו דחובין לן

ר' זבד אמר לעולם כדאמר מעיקרא :
לא פליג אדרב חמא בר עוקבא ואילו חלף מפרש טעמו וקשה
לר' זבד דלא מליטו בשום מקום שיאמר לעולם כו' כדי לפרש ונראה
לו דרב חמא בר עוקבא ורב פפא לא פליגי דרב חמא בר עוקבא

מוקי כאן באכסנאי כאן בבב"ה ואידי
ואידי בהחזיק בדרך אבל בלא החזיק
אפי' אכסנאי היו כבב"ה חלף חלף דלא
איידי זה ורב פפא מוקי אידי ואידי
באכסנאי ולא פליג אדרב חמא בר
עוקבא ורב זבד פליג אדרב חמא בר
עוקבא אכסנאי שלא החזיק עשאוהו
כציקין אי נמי רב פפא ורב זבד
פליגי אליבא דרב חמא בר עוקבא
רב פפא סבר דרב חמא בר עוקבא
איידי בהחזיק אבל בלא החזיק היו
אכסנאי כבב"ה הבית ורב זבד סבר
דאכסנאי אפי' לא החזיק עשאוהו
כציקין ודוקא נקט רב חמא בר
עוקבא בעל הבית : ה"ה מעמיד
את הטמאים בשער המזרח : אפינו
בטומאת קריין מיירי ונראה לר"י
דהאי שער המזרח היינו שער עזרת
נשים וז"ל דאמר בפ"ק דיבמות
(דף ז) ובכמה דוכתי דטבול יום אינו
נכנס במחנה לוי' לא בכל מחנה לוי' לא
קאמר חלף מעזרת נשים ולפנים דהכי
מוכח במסכת כלים (פ"ה מ"ה) דקדמי
התם עזרת נשים מקודשת ממנה שאין
טבול יום נכנסין להם : **בשרמא**
נעמא דכתיב והבשר אין לפני דלמדי
דקדמי במתניתין קאי דכיון דכתיב
בקר ארץ אית לן למימר דהיינו
מיד בלא עיבור לורה דאי בעיבור
לישתוק קרא מיניה ולא ידענא
דישרף דהוה ליה טמר מדאמר לקמן
ורבה מוסיף אף ר"י הגלילי דחניא כו'
אבל לרבנן דילפי מכל חטאת אשר
יוצא מדמה וגו' בעי עיבור לורה
אע"ג דכתיב (ג) ישרף אלא משרף
לא משמע מיד מיהו י' לדמות דההוא
ישרף מוקמינן לשריפת' בקודש ואילו
מיותר אף י' להכיבא ראי' מדקאמר
בסמוך לן דמה נשפך דמה או שילא
חוץ לקלעים מגלן והתם לא בעי בע"ג
מגלן שהם מיד בשריפה דהתם בדם
ובבעלים טעור וטורו חלף מגלן
בשריפה קאמר ושריפה דמיד מסבירא
נפקא לן ולא מקרא וז"ל ואחרי לך
קרא בפסול הדם דכיון דלר' עיבור
לורה פשיטא דשרף משום טמר
ואור"י דאיתרין דלא ליעבד ליה

קבורה קודם שיהיה טמר אי נמי הוה אמינא אפי' כשהיה טמר
לא ישרף דטמר שהיה ראוי לאכילה קודם שניתוחר דוקא ישרף
דמשמע לא תותירו חלף תאכלתו אבל קשה דהיינו יליף יוצא
בשריפה מחטאת דאחר דהא ע"כ לא הוה לן משה על השריפה
דחטאת שנכנס דמה לפנים דפסולו בדם בעי עיבור לורה והם
שרפה מיד חלף ה"ק להו הא חלף יפה עשו שלא אכלתו
דהי כתיב רישיה דקרא מדוע לא אכלתם ומיהו נראה לרשב"א
דמליט למימר דאחרי דהי מגלן וכולה שמעתין מסקנא אליבא
דר' יוחנן דסבירא ליה לקמן דפסול הדם הו' פסולו בגופו דחשיב
דס ובשר חדא מילתא ובפסול בעלים דוקא קדמי מתניתין דבעי
עיבור לורה ופירי מיידי השתא מחטאת דאחר דמשה הוה לן
אם נכנס דמה לפנים ספיר עבד דשרפה וכן דמה נמי קבעי
מגלן דמיד אף קשה על זה כיון דמסבירא לא הוה אמרינן דשרף
מגלן דהוה דר' זבד אמר דאפי' פגול בעי עיבור לורה מגלן למה דלא
מגלן דהוה דר' זבד אמר דאפי' פגול בעי עיבור לורה נמי סבירא :

חומר ושורפו כו' : אלא מיעוטו שנפסל מעצי המערכה נמי שרפין :
כאן באכסנאי : שאין לו עלים שורפו מעצי המערכה ומתני' בבעל
הבית : **שפחית בדרך** : לא הטריחוהו לחזר על עלים כדקדמי וכן
מי שילא חלף בהחזיק בדרך עסקין : **רב זבד** : כרב חמא מוקים
לה ואדרב פפא פליג ויהיב טעמא תורה אור

דורר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה אמר
רב חמא בר עוקבא לא קשיא כאן באכסנאי
כאן בבעל הבית רב פפא אמר הא והא
באכסנאי כאן שהחזיק בדרך כאן שלא
החזיק בדרך רב זבד אמר לעולם כדאמר
מעיקרא כאן באכסנאי כאן בבעל הבית ואף
ע"ג דלא החזיק בדרך אכסנאי כיון דלית ליה
עשאוהו כציקין דתנן הציקין שורפין אותו
לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה
ת"ד באר לשורפו בחצרותיהן ומעצי המערכה
אין שומעין להן לפני הבירה ומעצי עצמן אין
שומעין להן בשלמא מעצי המערכה
בחצרותיהן אין שומעין להן דילמא פיישן
מיניה וואתו בתו לידית תקלה אלא לפני הבירה
מעצי עצמן מ"ט לא רב יוסף אמר *שלא
לבייש את מי שאין לו רבא אמר ימפני החשד
מאי בינייהו איכא בינייהו דאיתיה קני
והדיוותא דלא חוי למערכה *תנן התם דראש
המעמד היה מעמיד את הטמאין על שער
המזרח מ"ט אמר רב יוסף כדי לביישן רבא
אמר ימפני החשד מאי בינייהו איכא בינייהו
מפני אי נמי דקא גריל שישורא : **מתני'**
הפסח שיצא או שנשחט ישרף מיד נשחט
הבעלים או שמתו תעובר צורתו וישרף
בששה עשר ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף זה
ישרף מיד לפי שאין לו אוכלין : **גמ'** בשלמא
ימא כתיב *והבשר אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף אלא יוצא מגלן דכתיב *הן
לא הובא את דמה אל הקדש פנימה *אמר
לו משה לאהרן מדוע לא אכלתם את החמאת
שמא נכנס דמה לפני ולפנים אמר לו לאו
אמר לו שמא חוץ למחיצתה יצתה אמר לו
לאו בקודש היתה אמר לו אי בקודש היתה
והוא הובא את דמה אל הקדש פנימה מדוע
לא אכלתם אותה מכלל דאי נפקא אינמי עייל
דמה לפנים בת שריפה היא בשלמא נשחט
גלי רחמנא בקדשים קלים *כ"ש בקדשי
קדשים אלא יוצא אשכנז קדשי הקדשים
קדשים קלים מגלן וזהו דהתניא לן דמה
נשפך

טעון שריפה : **דכתיב והבשר וגו'** : וגבי קדשים קלים כתיב : **שמא**
נכנס דמה : אל הקדש לכפר בהיכל ונפסלה כדכתיב (ויקרא ו) וכל
חטאת אשר יובא מדמה וגו' א"כ הוא יפה עשיתם ששרפתם :
שמא חוץ למחיצתה : חוץ לעזרה יצאת ומקרא יתירא דרשי לה
דלא איתרין פנימה חלף הכי בעא מינייהו דרישא שמא יצאתה
ולא היתה פנימה ואם כן הוא יפה עשיתם ששרפתם (ג) פנימה
היתה ולא יצאת הא למדת שאם יצאתה היה לו לשורפה : **נעמא** :
והבשר אשר יגע וגו' גבי שלמים כתיב וכו' קדשי קדשים
דחמירי : **אלא יוצא** : בחטאת אשכנז וקדשים קלים מגלן דמאריך
ליה תנא דמתניתין שריפה יוצא דפסח : **לן דמה** : של בהמה
קרבן דאמרינן בזבחים (דף נו) מגין לדם שנפסל בשקיעת
החמה שגא' ביום הקריבו את זבחו ביום שאתה זוכה אהה מקריב כו' :

מיד חלף בעיבור לורה אי לא דמסיק דהלכתא גמירי לה מאי קאמר
גמירי הלכתא ומה לר' זבד גמירי ודאי דפסולו בגופו ישרף מיד סבירא חלף
בקרדש היתה : רש"י פירש דר' זבד מפנימה וכן ר"ח ולר"י נראה דר' זבד
נשפך

[מסכתא פ"ג]

תענית ט"ז :
כתובות ד' :

תמיד דף ג :

נכנסים דף קא :

הגהות
הבית
(ה) רש"י ד"ה
משום חשד וכו'
ומעמידים שם :
(ג) שם ד"ה
שחח חוץ וכו'
ששרפתם ואל'
פנימה היתה :
(ג) תוס' ד"ה
כשלא מא וכו'
אע"ג דכתיב
חטף חלף
מחשף לא
השתא חטף :

הגהות
הבית
(ה) רש"י ד"ה
משום חשד וכו'
ומעמידים שם :
(ג) שם ד"ה
שחח חוץ וכו'
ששרפתם ואל'
פנימה היתה :
(ג) תוס' ד"ה
כשלא מא וכו'
אע"ג דכתיב
חטף חלף
מחשף לא
השתא חטף :

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones